

Tisk a informace

Tribunál Evropské unie
TISKOVÁ ZPRÁVA č. 55/13
V Lucemburku dne 25. dubna 2013

Rozsudek ve věci T-526/10
Inuit Tapiriit Kanatami a další v. Komise

Tribunál potvrdil platnost nařízení o pravidlech pro uvádění produktů z tuleňů na trh

Zákonodárce harmonizoval tato pravidla s cílem zabránit narušení unijního trhu.

Unijní právo¹ chrání zásadní hospodářské a sociální zájmy společenství Inuitů, jež se zabývají lovem tuleňů, který je nedílnou součástí jejich kultury a identity. Proto unijní právo povoluje uvádění produktů z tuleňů na trh pouze tehdy, jestliže jsou produkty z tuleňů získávány při tradičních lovech tuleňů pořádaných těmito společenstvími, které přispívají k jejich živobytí.

V této souvislosti zakazuje Unijní právo uvádění na unijní trh, a tedy dovoz produktů z tuleňů určených k uvedení na tento trh, ale nebrání vstupu, uskladnění, zpracování nebo výrobě produktů z tuleňů v Unii, pokud jsou určeny k vývozu a nejsou nikdy propuštěny do volného oběhu na unijním trhu. Povoluje rovněž dovoz těchto produktů, pokud je pouze příležitostný a týká se výhradně zboží určeného pro osobní použití (a nikoliv pro komerční účely) a pokud produkty z tuleňů pocházejí z lovu regulovaného vnitrostátním právem a prováděného výhradně za účelem udržitelného řízení mořských zdrojů.

Při přípravě základního nařízení a opatření k jeho provádění byla inuitská společenství konzultována s cílem zohlednit jejich zvláštní postavení, jak je popsáno v deklaraci OSN o právech původního obyvatelstva.

Inuit Tapiriit Kanatami, sdružení zastupující zájmy kanadských Inuitů, jakož i několik dalších účastníků řízení (výrobci produktů z tuleňů a obchodníci s nimi různých národností²) před Tribunálem napadli nařízení k provedení³ základního nařízení. Namítali protiprávnost základního nařízení, v jejímž důsledku prováděcí nařízení postrádá podle jejich názoru právní základ. Zejména tvrdí, že hlavním cílem základního nařízení je ochrana dobrých životních podmínek zvířat, ačkoli takový cíl nespadá do výlučné pravomoci Unie.

Tribunál ve svém dnešním rozsudku nejprve připomíná, že účelem základního nařízení je **zlepšit podmínky pro vytvoření a fungování vnitřního trhu tím, že se stanoví harmonizovaná pravidla pro uvádění produktů z tuleňů na trh**. Toto nařízení bylo tedy unijním zákonodárcem přijato na správném právním základě⁴ řádným legislativním postupem. Zákonodárce totiž může použít tento postup zejména v případech rozdílů mezi vnitrostátními právními úpravami, pokud tyto rozdíly mohou omezit základní svobody, a tudíž mít přímý dopad na fungování vnitřního trhu.

Tribunál dále zdůrazňuje, že v reakci na obavy a tlak obyvatelstva, citlivého na dobré životní podmínky zvířat, několik členských států přijalo nebo právě přijímalo legislativní opatření, která omezují nebo zakazují činnosti spojené s výrobou produktů z tuleňů. V důsledku toho by

¹ Jedná se o nařízení Evropského parlamentu a Rady č. 1007/2009 o obchodování s produkty z tuleňů (Úř. věst. L 286, s. 36). Bylo předmětem první žaloby (T-18/10), kterou Tribunál [usnesením ze dne 6. září 2011](#), Inuit Tapiriit Kanatami a další v. Parlament a Rada, odmítl jako nepřijatelnou. Nyní probíhá řízení o kasačním opravném prostředku proti tomuto usnesení (C-583/11 P).

² Viz podrobnosti k žalobcům [v úplném znění](#) rozsudku.

³ Nařízení (EU) č. 737/2010 ze dne 10. srpna 2010, kterým se stanoví prováděcí pravidla k nařízení č. 1007/2009 (Úř. věst. L 216, s. 1).

⁴ Podle článku 95 ES (nyní článek 114 SFEU).

skutečnost, že v Unii existují vedle sebe různé obchodní podmínky, vedla k roztržitému vnitřnímu trhu.

Unijní zákonodárce měl tedy za to, že by v případě nečinnosti na unijní úrovni vyvstaly překážky pro obchod. Jednal tedy s cílem harmonizovat dotčená pravidla, a zabránit tak narušení vnitřního trhu s produkty z tuleňů. Při současném zohlednění dobrých životních podmínek zvířat přijal opatření pro snížení poptávky, jež vede k prodeji produktů z tuleňů, a tedy ke komerčnímu lovu tuleňů. Ubezpečení spotřebitelů tím, že produkty z tuleňů již nejsou uváděny v Unii na trh (s výjimkou produktů pocházejících z lovu provozovaného Inuity k zajištění jejich živobytí), zákonodárce též odstranil překážky volného pohybu alternativních produktů (které nejsou vyrobeny z tuleňů), které není možno rozlišit od podobných originálních produktů (vyrobených z tuleňů).

Tribunál dále zdůraznil, že zákonodárce dbal na to, aby zásadní hospodářské a sociální zájmy inuitských společenství, jež provozují lov tuleňů, který přispívá k jejich živobytí, nebyly nepříznivě dotčeny. Nařízení za tímto účelem stanovila výjimku ze zákazu uvádění produktů z tuleňů na trh, pokud tyto produkty pocházejí z lovu tuleňů provozovaného inuitskými a původními společenstvími, který přispívá k jejich živobytí.

Tribunál potvrzuje, že by **cíle základního nařízení, kterým je zlepšení podmínek fungování vnitřního trhu, při zohlednění ochrany dobrých životních podmínek zvířat**, nemohlo být dosaženo přijetím opatření pouze členskými státy, nýbrž **si vyžaduje činnost na unijní úrovni**.

Tribunál totiž zdůrazňuje, že se dá očekávat, že se rozdíly mezi vnitrostátními právními předpisy upravujícími obchod s produkty z tuleňů, které existovaly v okamžiku přijetí základního nařízení, ještě prohloubí.

V závěru Tribunál v odpovědi žalobcům, kteří namítali zásah do jejich vlastnického práva k chyceným tuleňům, uvádí, že základní nařízení nezakazuje uvedení produktů z tuleňů na trh, jestliže byly získány při tradičních lovech tuleňů.

Žalobci velmi rozdílného původu, z nichž většina nepatří k inuitským společenstvím, navíc neprokázali účinky zákazu na vlastnické právo ve vztahu k jednotlivým kategoriím, ke kterým patří. Tribunál v souladu s judikaturou Soudního dvora dospěl k závěru, že záruky plynoucí z vlastnického práva nelze rozšířit na ochranu prostých zájmů nebo šancí obchodního charakteru, jejichž nejistota je vlastní samotné podstatě hospodářské činnosti.

Z těchto důvodů Tribunál žalobu zamítl.

UPOZORNĚNÍ: Proti rozhodnutí Tribunálu lze ve lhůtě dvou měsíců od jeho oznámení podat k Soudnímu dvoru kasační opravný prostředek omezující se jen na právní otázky.

UPOZORNĚNÍ: Cílem žaloby na neplatnost je zrušení aktů orgánů Unie, které jsou v rozporu s právem Unie. Za určitých podmínek mohou členské státy, evropské orgány i jednotlivci podat žalobu na neplatnost k Soudnímu dvoru nebo Tribunálu. Je-li žaloba opodstatněná, akt bude zrušen. Příslušný orgán je povinen odstranit případnou právní mezeru vzniklou v důsledku zrušení aktu.

Neoficiální dokument pro potřeby sdělovacích prostředků, který Tribunál nezavazuje.

[Úplné znění](#) rozsudku se zveřejňuje na internetové stránce CURIA v den vyhlášení.

Kontaktní osoba pro tisk: Balázs Lehoczki ☎ (+352) 4303 5499

Obrazový záznam z vyhlášení rozsudku je dostupný na "[Europe by Satellite](#)" ☎ (+32) 2 2964106